

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΣ: 322/2014

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ ΣΤ'

Συνεδρίαση της 21^{ης} Οκτωβρίου 2014

ΣΥΝΘΕΣΗ:

Πρόεδρος: Πέτρος Τριανταφυλλίδης, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη : Ιωάννης Διονυσόπουλος, Νικόλαος Μουδάτσος, Παρασκευάς Βαρελάς, Κωνσταντίνος Γεωργάκης, Κωνσταντίνος Χαραλαμπίδης, Κουήν-Τακουή Χουρμουζιάν, Αγγελική Καστανά, Σταύρος Σπυρόπουλος, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγήτρια: Αικατερίνη Κανελλοπούλου, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αριθμός Ερωτήματος: Το υπ' αριθμ.πρωτ.459/Ζ2/26-6-2014 έγγραφο της Υπηρεσίας Ζ' Διοικητικού, της Γενικής Διεύθυνσης Διοικητικής Υποστήριξης του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων(Ο.Γ.Α.).

Περίληψη Ερωτήματος: Εάν υπάλληλος, η οποία υπηρέτησε στο ΤΕΙ Κρήτης με συμβάσεις έργου, εν συνεχεία κατατάχθηκε σε προσωρινή θέση διοικητικού προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, τέλος δε μεταφέρθηκε στον Ο.Γ.Α. και της οποίας η σχέση εργασίας λύθηκε στις 17-12-2013, κατόπιν παραιτήσεώς της προκειμένου να συνταξιοδοτηθεί από το Ι.Κ.Α., δικαιούται να λάβει από τον Ο.Γ.Α., ως τελευταίο φορέα που υπηρέτησε, αποζημίωση κατ' άρθρο 49 του Ν.993/1979.

Επί του παραπάνω ερωτήματος, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (ΣΤ' Τμήμα) γνωμοδότησε, ως ακολούθως:

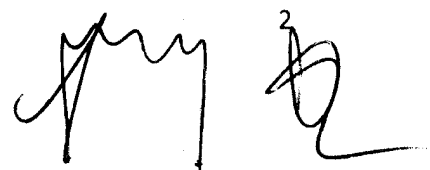
Ι Σ Τ Ο Ρ Ι Κ Ο

I. Από το υπ' αριθμ. πρωτ. 459/Ζ2/26-6-2014 έγγραφο της Υπηρεσίας Ζ' Διοικητικού της Γενικής Διεύθυνσης Διοικητικής Υποστήριξης του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων (Ο.Γ.Α.) και τα σχετικά έγγραφα του φακέλου του ερωτήματος, προκύπτουν τα ακόλουθα:

Η Ε.Π. υπηρέτησε στο ΤΕΙ Κρήτης, ως διοικητικός υπάλληλος, με συμβάσεις έργου από 1-9-1995 έως 8-4-2001. Με την υπ' αριθμ. 75/Φ.30.1/11-1-2001 Πράξη του Προέδρου του ΤΕΙ κατατάχθηκε σε προσωρινή θέση διοικητικού προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, καθότι πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 17 του Ν. 2839/2000, ανέλαβε δε υπηρεσία στις 9-4-2001. Εν συνεχεία, με την υπ' αριθμ. ΔΙΠΙΔ/Β.1.1./134/οικ.15793/31-5-2013 (ΦΕΚ 598/Γ/14-6-2013) υπουργική απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης (η οποία λανθασμένα αναφέρεται στο έγγραφο του ερωτήματος ως ΔΙΠΙΔ/Β.1.1./134/οικ.15662/31-5-2013), η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις των υποπαραγράφων Ζ.4, Ζ.2 και Ζ.1 της παραγράφου Ζ του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012, μεταφέρθηκε (κατά τη διατύπωση της υπουργικής απόφασης μετατάχθηκε) από 1-7-2013 στο Περιφερειακό Υποκατάστημα Κρήτης του Ο.Γ.Α., με την ίδια εργασιακή σχέση και εκπαιδευτική βαθμίδα (ΔΕ), σε συσταθείσα προσωποπαγή θέση ειδικότητας Διοικητικών Υπαλλήλων Β'. Με την υπ' αριθμ. 1067/23-12-2013 απόφαση του Διοικητή του Ο.Γ.Α. έγινε αποδεκτή η από 17-12-2013 αίτηση παραιτήσεώς της και λύθηκε, από την ίδια ημερομηνία, η υπαλληλική σχέση της με τον Οργανισμό. Τέλος, η Ε.Π. με την από 2-6-2014 αίτησή της ζήτησε να της χορηγήσει ο Ο.Γ.Α., ως τελευταίος φορέας που υπηρέτησε, αποζημίωση σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 993/1979, δηλώνοντας, παράλληλα, ότι στις 17-12-2013 υπέβαλε στο Ι.Κ.Α., στο οποίο ήταν ασφαλισμένη μέχρι και τη λύση της υπαλληλικής σχέσης της με τον Ο.Γ.Α., αίτηση για συνταξιοδότησή της.

Ε Φ Α Ρ Μ Ο Σ Τ Ε Ε Σ Δ Ι Α Τ Α Ξ Ε Ι Σ

II. α. Στη διάταξη του άρθρου 12 του ιδρυτικού του Οργανισμού Γεωργικών

7

Ασφαλίσεων Ν.4169/1961(ΦΕΚ 81 Α') ορίζεται ότι «ο Οργανισμός αυτός είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου».

Περαιτέρω, στη διάταξη της παρ.2 του άρθρου 16 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι: «Το διοικητικόν προσωπικόν του οργανισμού αποτελείται εκ διακοσίων(200) κατ' ανώτατον όριον τακτικών εμμίσθων υπαλλήλων, τελούντων προς τούτον εις σχέσιν εργασίας ιδιωτικού δικαίου, μη συμπεριλαμβανομένου εις τον αριθμόν τούτον του υπηρετικού προσωπικού».

Κατά εξουσιοδότηση της παρ.4 του άρθρου 16 του ως άνω νόμου, εκδόθηκε η υπ' αριθμ.177 547/8720/13-9-1961 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών(ΦΕΚ 320 Β'), «Περί του Κανονισμού καταστάσεως του προσωπικού του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων».

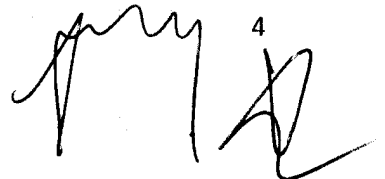
Στη διάταξη του άρθρου 40 του Κανονισμού Καταστάσεως Διοικητικού Προσωπικού Ο.Γ.Α. ορίζεται ότι: «Η υπαλληλική σχέσις λύεται: α)Δια του θανάτου του υπαλλήλου. β)Δια της εκπώσεως. γ)Δια της απολύσεως του υπαλλήλου. δ)Δια της αποδοχής της παραιτήσεως».

β.Στη διάταξη του άρθρου 17 του Ν.2839/2000(ΦΕΚ 196 Α') ορίζεται ότι: «1.Προσωπικό το οποίο υπηρετεί κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, ή υπηρέτησε, μέσα στο χρονικό διάστημα από 1.8.1999 μέχρι 31.3.2000, στο Δημόσιο, τους Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμίδας και στα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου πλήρους απασχόλησης ή με σύμβαση μίσθωσης έργου, κατατάσσεται σε οργανικές θέσεις με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου του φορέα τελευταίας απασχόλησης, εφόσον κατά την 31.3.2000: α)...β)...γ)...δ)...ε)... 8.Οι κατατασσόμενοι λαμβάνουν τις αποδοχές της νέας θέσης τους, από την ημερομηνία έκδοσης της πράξης κατάταξής τους. Ο χρόνος των συμβάσεων μίσθωσης έργου του εδ. α' της παρ. 1 λογίζεται για όλες τις συνέπειες ότι έχει διανυθεί με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου...».

γ.Στη διάταξη του άρθρου 49 του Ν.993/1979(ΦΕΚ 281 Α') ορίζεται ότι: «1.Επιφυλασσομένων των διατάξεων των παραγράφων 3 και 4 του παρόντος άρθρου η αποζημίωσις λόγω απολύσεως ή καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας

υπό της υπηρεσίας καθορίζεται, ως ακολούθως: α) Διά το προσωπικόν το οποίον έχει συνεχή υπηρεσίαν από ενός έτους μέχρι τριών ετών αι αποδοχαί ενός μηνός, άνω των τριών και μέχρις εξ ετών, αι αποδοχαί δύο μηνών, άνω των εξ και μέχρις οκτώ ετών, αι αποδοχαί τριών μηνών και άνω των οκτώ και μέχρι δέκα ετών αι αποδοχαί τεσσάρων μηνών. β) Η αποζημίωσις της ανωτέρω περιπτώσεως προσαυξάνεται κατά το ποσόν των αποδοχών ενός μηνός δι' έκαστον συμπληρωμένον έτος υπηρεσίας, πέραν των δέκα και μέχρι τριάκοντα ετών. 2. Ο υπολογισμός της αποζημιώσεως γίνεται βάσει των τακτικών αποδοχών του τελευταίου μηνός υπό καθεστώς πλήρους απασχολήσεως... 4. Το προσωπικό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, το οποίο δεν υπάγεται, για τη χορήγηση σύνταξης, στην ασφάλιση του Δημοσίου, εφόσον συμπληρώνει τις προϋποθέσεις για λήψη σύνταξης, δύναται να αποχωρεί από την υπηρεσία λαμβάνοντας το μεν επικουρικά ασφαλισμένο το 40%, το δε μη επικουρικά ασφαλισμένο το 50% της προβλεπόμενης από τις κείμενες διατάξεις αποζημίωσης. Εις το προσωπικόν τούτο απολυόμενον κατά τας διατάξεις των άρθρων 43, 44, 45, 46 και 47, εφ' όσον κατά τον χρόνον της απολύσεως δικαιούται συντάξεως εξ ίδιας υπηρεσίας, καταβάλλεται αποζημίωσις ίση προς το ήμισυ της υπό της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου οριζομένης, εξαιρέσει των περιπτώσεων α, β και γ της παραγράφου 1 του άρθρου 47, δι' ας ουδεμία αποζημίωσις οφείλεται. Της αυτής αποζημιώσεως και υπό τας αυτάς προϋποθέσεις δικαιούται και το κατά το άρθρον 15 απολυόμενον προσωπικόν...».

δ. Στη διάταξη του άρθρου 55 του Π.Δ.410/1988(ΦΕΚ 191 Α'), το οποίο, κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 23 παρ.11 του Ν.1735/1987 κωδικοποίησε τις διατάξεις που αφορούν στο προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου του Δημοσίου, Ο.Τ.Α. και Ν.Π.Δ.Δ., μεταξύ των οποίων και τη διάταξη του άρθρου 49 του Ν.993/1979), ορίζεται ότι: « 1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου αυτού, η αποζημίωση λόγω απόλυσης ή καταγγελίας της σύμβασης εργασίας από την υπηρεσία καθορίζεται ως εξής: α) Για το προσωπικό που έχει συνεχή υπηρεσία από ένα έτος μέχρι τρία έτη οι αποδοχές ενός μήνα, πάνω από τρία και μέχρι έξι έτη οι αποδοχές δύο μηνών, πάνω από έξι και μέχρι οκτώ έτη οι αποδοχές τριών μηνών και πάνω από οκτώ

27

και μέχρι δέκα έτη οι αποδοχές τεσσάρων μηνών. β) Για κάθε συμπληρωμένο έτος υπηρεσίας μετά τα δέκα και μέχρι τριάντα έτη, η πιά πάνω αποζημίωση προσαυξάνεται με το ποσό των αποδοχών ενός μήνα. 2. Ο υπολογισμός της αποζημίωσης γίνεται με βάση τις τακτικές αποδοχές του τελευταίου μήνα με καθεστώς πλήρους απασχόλησης... 4. Το προσωπικό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, το οποίο δεν υπάγεται, για τη χορήγηση σύνταξης, στην ασφάλιση του Δημοσίου, εφόσον συμπληρώνει τις προϋποθέσεις για λήψη σύνταξης, δύναται να αποχωρεί από την υπηρεσία λαμβάνοντας το μεν επικουρικά ασφαλισμένο το 40%, το δε μη επικουρικά ασφαλισμένο το 50% της προβλεπόμενης από τις κείμενες διατάξεις αποζημίωσης. Στο προσωπικό αυτό που απολύεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 49, 50, 51, 52 και 53, εφόσον κατά το χρόνο της απόλυσης δικαιούται σύνταξης από δική του υπηρεσία, καταβάλλεται αποζημίωση ίση με το μισό από αυτήν που ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, με εξαίρεση τις περιπτώσεις α, β και γ της παραγράφου 1 του άρθρου 53, για τις οποίες δεν οφείλεται καμιά αποζημίωση. Της ίδιας αποζημίωσης και με τις ίδιες προϋποθέσεις δικαιούται και το προσωπικό που απολύεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13. 5. Το ποσοστό αποζημίωσης που προβλέπεται στις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού και δεν μπορεί να υπερβαίνει το ανώτατο όριο αποζημίωσης του άρθρου 2 παρ. 2 του Α.Ν. 173/1967, όπως αυτό κάθε φορά αναπροσαρμόζεται. Η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή από την ισχύ του ν. 993/1979...».

ε. Στη διάταξη της υποπαραγράφου Ζ.1. της παραγράφου Ζ' του άρθρου πρώτου του Ν.4093/2012(ΦΕΚ 222 Α') ορίζεται ότι: «1. Επιτρέπεται: α) η μετάταξη μόνιμων πολιτικών υπαλλήλων και η μεταφορά υπαλλήλων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου που υπηρετούν σε υπηρεσίες, κεντρικές και περιφερειακές, του Δημοσίου, των ανεξάρτητων αρχών, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) πρώτου και δεύτερου βαθμού και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και β) η μεταφορά υπαλλήλων που διατηρούν τη δημοσιοϋπαλληλική τους ιδιότητα των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) που ανήκουν στο δημόσιο τομέα σε άλλες

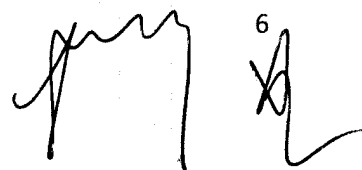
υπηρεσίες του Δημοσίου, ανεξάρτητων αρχών, Ο.Τ.Α. πρώτου και δεύτερου βαθμού και των λοιπών Ν.Π.Δ.Δ. όταν επιβάλλεται από το συμφέρον της υπηρεσίας υποδοχής, ιδίως για την κάλυψη άμεσων υπηρεσιακών αναγκών και την καλύτερη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού... Η μετάταξη ή μεταφορά των υπαλλήλων της προηγούμενης παραγράφου είναι υποχρεωτική και γίνεται χωρίς αίτηση τους σε υφιστάμενες κενές θέσεις ή σε θέσεις που συστήνονται με την πράξη μετάταξης ή μεταφοράς στον κλάδο ή στην ειδικότητα στους οποίους μετατάσσεται ή μεταφέρεται ο υπάλληλος... 3. Η μετάταξη ή μεταφορά κατά την περίπτωση 1 δεν καταλύει την υπηρεσιακή σχέση δημοσίου δικαίου ή τη σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου του υπαλλήλου ούτε μεταβάλλει τη νομική φύση των σχέσεων αυτών ή τις σχέσεις ασφάλισης, με τις οποίες υπηρετούσε ο υπάλληλος στο φορέα προέλευσης του...». ΕΡΜΗΝΕΙΑ - ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

III. Από την γραμματική διατύπωση και την ερμηνεία των προαναφερθεισών νομοθετικών διατάξεων, συνάγονται τα ακόλουθα:

α. Ο Ο.Γ.Α. αποτελεί Ν.Π.Δ.Δ., όλο δε το υπαλληλικό προσωπικό του, από τον εισαγωγικό βαθμό για κάθε κατηγορία υπαλλήλων μέχρι τον καταληκτικό βαθμό της Α' Κατηγορίας, ήτοι τον βαθμό του Γενικού Διευθυντή, συνδέεται με αυτόν με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου (ΣΤΕ 388/2009, 4124/2005, 2355/2004, 156/2001, 302/1999, 2659/1998, ΣΤΕΟλ. 2241/1977).

Περαιτέρω, στη διάταξη του άρθρου 40 του Κανονισμού Καταστάσεως του Διοικητικού Προσωπικού του Ο.Γ.Α. προβλέπονται οι περιπτώσεις λύσης της υπαλληλικής σχέσης, μεταξύ των οποίων, περιλαμβάνεται η περίπτωση αποδοχής της παραιτήσεως του υπαλλήλου, η οποία ισοδυναμεί με καταγγελία της σύμβασης εργασίας του (Γνμδ Ν.Σ.Κ. 56/2009, 173/2004).

β. Με τη διάταξη του άρθρου 17 του Ν.2839/2000 προβλέφθηκε ότι το προσωπικό το οποίο κατά την έναρξη ισχύος του νόμου υπηρετεί ή υπηρέτησε, κατά το χρονικό διάστημα από 1-8-1999 έως 31-3-2000, στο Δημόσιο, τους Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμίδας και στα Ν.Π.Δ.Δ. με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου πλήρους απασχόλησης ή με σύμβαση μίσθωσης έργου κατατάσσεται, εφόσον συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις, σε οργανικές θέσεις με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου του φορέα της

αγ
τελευταίας απασχόλησης, ο δε χρόνος των συμβάσεων μίσθωσης έργου θεωρείται για όλες τις συνέπειες ότι έχει διανυθεί με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου.

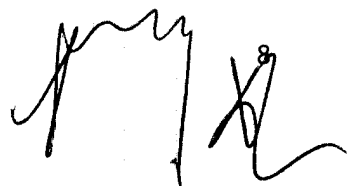
γ. Τα περί της αποζημιώσεως λόγω απολύσεως ή καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας του με σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου προσωπικού του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και των λοιπών Ν.Π.Δ.Δ. ρυθμίζονται με το άρθρο 55 του Π.Δ.410/1988, το οποίο είναι ενταγμένο στο Κεφ.Β', Τμήμα ΣΤ' «Λύση της σύμβασης εργασίας-Αποζημίωση» και ρυθμίζει κατά τρόπο πλήρη τα περί της αποζημιώσεως για την από οποιοδήποτε λόγο λύση της συμβάσεως εργασίας του ανωτέρω προσωπικού, ώστε να μην απομένει έδαφος παραπομπής συμπληρωματικά στις διατάξεις του Ν.2112/1920 ή του Ν.3198/1955(ΑΠ 790/2014, 1159/2011).

Με τη διάταξη της παρ.1 εδ.α' του άρθρου 49 του Ν.993/1979(55 παρ.4 εδ.α' του Π.Δ.410/1988), σκοπήθηκε η διευκόλυνση της ανανεώσεως του επί συμβάσει ιδιωτικού δικαίου προσωπικού του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α., ώστε να παρασχεθεί στους νέους η ευχέρεια για την εξεύρεση εργασίας, εισάγουσα προς τούτο ως κίνητρο το δικαίωμα λήψης αποζημίωσης από τον μισθωτό και όταν αποχωρεί της υπηρεσίας του, κατ' εξαίρεση του γενικού κανόνα της μη οφειλής αποζημίωσης σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης εκ μέρους του μισθωτού(ΑΠ.1015/1995, 646/1990). Η εν λόγω αποζημίωση δεν αποτελεί ασφαλιστική παροχή, διότι δεν συναρτάται με την ύπαρξη ασφαλιστικής σχέσης, την επέλευση ασφαλιστικού κινδύνου και με προϋποθέσεις οι οποίες, κατ' αρχήν, προσιδιάζουν σε ασφαλιστική παροχή, αλλά αποτελεί αποζημίωση προνοιακού χαρακτήρα(ΣτΕ 2760/1999, 2076/1998, 1083/1988, ΔΕφΑθ. 1402/2011, 1731/2010).

Περαιτέρω, με τη διάταξη της παρ.4 του άρθρου 49 του Ν.993/1979(55 παρ.4 του Π.Δ.410/1988) προβλέφθηκε η καταβολή μειωμένης αποζημίωσης στους μισθωτούς, που υπηρετούν στο Δημόσιο και στα Ν.Π.Δ.Δ. με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου και αποχωρούν από την υπηρεσία τους. Προϋποθέσεις για τη χορήγηση αυτής αποτελούν αφ' ενός μεν η μη υπαγωγή των μισθωτών στην ασφάλιση του Δημοσίου για τη χορήγηση σύνταξης(αρνητική προϋπόθεση),

αφ' ετέρου δε η συμπλήρωση των προϋποθέσεων προς λήψη σύνταξης γήρατος από τον ασφαλιστικό φορέα στον οποίο υπάγονται(θετική προϋπόθεση), ενώ, η επικουρική ασφάλισή τους και η συμπλήρωση των προϋποθέσεων απόληψης επικουρικής σύνταξης δεν αποτελεί προϋπόθεση, αλλά συνιστά περίπτωση περαιτέρω περιορισμού της μειωμένης αποζημίωσης. Κατά την έννοια των ανωτέρω αναφερομένων στην αποζημίωση διατάξεων, ως επικουρικά ασφαλισμένοι νοούνται μόνον όσοι υπάγονται σε φορέα ασφάλισης για τη λήψη επικουρικής σύνταξης, όχι δε και όσοι υπάγονται σε φορέα που έχει ως σκοπό την πρόσθετη ασφάλιση των ασφαλισμένων του και τη χορήγηση εφάπαξ παροχής(βοηθήματος). Η αντίθετη άποψη, σύμφωνα με την οποία ο χρόνος υπηρεσίας, που χρησιμοποιήθηκε για τη χορήγηση εφάπαξ παροχής από ασφαλιστικό φορέα, δεν υπολογίζεται νόμιμα για την αναγνώριση και καταβολή αποζημίωσης, κατά τη διάταξη του άρθρου 49 παρ.4 του Ν.993/1979, δεν βρίσκει έρεισμα σε καμία νομοθετική διάταξη αλλά ούτε και στην γενική αρχή του δημοσιονομικού δικαίου, σύμφωνα με την οποία δεν νοείται υπολογισμός του αυτού χρόνου υπηρεσίας για την απόλαυση μισθολογικών πλεονεκτημάτων από δύο πηγές, εκτός αν τούτο προβλέπεται από ρητή και σαφή διάταξη νόμου. Πράγματι, ούτε εκ της επίμαχης διάταξης του άρθρου 49 παρ.4 του Ν.993/1979(55 παρ.4 του Π.Δ.410/1988), ούτε εξ άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης, η απόληψη εφάπαξ παροχής από ασφαλιστικό φορέα τίθεται ως γεγονός διακωλυτικό ή περιοριστικό του δικαιώματος απόληψης της αποζημίωσης του άρθρου 49 παρ.4 του Ν.993/1979(Γνμδ.Ν.Σ.Κ.112/1997).

δ.Με τη διάταξη της υποπαραγράφου Ζ.1. της παραγράφου Ζ' του άρθρου πρώτου του Ν.4093/2012 προβλέφθηκε, εκτός των άλλων, η μετάταξη μόνιμων πολιτικών υπαλλήλων και η μεταφορά υπαλλήλων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου που υπηρετούν σε υπηρεσίες, κεντρικές και περιφερειακές, του Δημοσίου, των ανεξάρτητων αρχών, των Ο.Τ.Α. πρώτου και δεύτερου βαθμού και των λοιπών Ν.Π.Δ.Δ. Επίσης, προβλέφθηκε ότι η μετάταξη ή μεταφορά στην ανωτέρω περίπτωση δεν καταλύει την υπηρεσιακή σχέση δημοσίου δικαίου ή τη σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου του υπαλλήλου, ούτε

4
μεταβάλλει τη νομική φύση των σχέσεων αυτών ή τις σχέσεις ασφάλισης, με τις οποίες υπηρετούσε ο υπάλληλος στο φορέα προέλευσής του. ΥΠΑΓΕΓΗ

IV. Ενόψει των ανωτέρω, η Ε.Π., υπάλληλος του Ο.Γ.Α. με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, η οποία παραιτήθηκε από τον Οργανισμό προκειμένου να συνταξιοδοτηθεί από το Ι.Κ.Α., με την υποβολή δε της αίτησης παραίτησής της θεωρείται, κατά τα ανωτέρω, ότι κατήγγειλε τη σύμβαση εργασίας της, δικαιούται να λάβει από τον Ο.Γ.Α., ως τελευταίο φορέα που υπηρέτησε αποζημίωση, κατά τη διάταξη του άρθρου 49 του Ν.993/1979(και ήδη 55 του Π.Δ.410/1988).

Ο Νομικός Σύμβουλος του Κράτους Σταύρος Σπυρόπουλος διατύπωσε την ειδικότερη γνώμη ότι, σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στο τιθέμενο ερώτημα πραγματικά περιστατικά, η εξεταζόμενη περίπτωση της Ε.Π., πρώην υπαλλήλου, αφορά την ύπαρξη ή μη δικαιώματος αποζημίωσης αυτής από τον Ο.Γ.Α., λόγω λύσης της σχέσης εργασίας που την συνέδεε με τον εν λόγω Οργανισμό, με καταγγελία εκ μέρους της, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46, 54 και 55 του Π.Δ.410/1988 (πρβλ. ΑΠ 1159/2011). Τουτό, διότι η μεταφορά της στον Ο.Γ.Α. από το Τ.Ε.Ι. Κρήτης, όπου εργάζονταν προηγουμένως με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου(ΙΔΑΧ) και την οποία έχει καταλάβει κατά τις διατάξεις του άρθρου 17 του Ν.2839/2000, διατηρήθηκε και στον Ο.Γ.Α., καθόσον η μεταφορά της στον Οργανισμό πραγματοποιήθηκε, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου πρώτο, παρ. Ζ, υποπαρ. Ζ1, εδαφ. 3 του Ν.4093/2012, στην οποία, μεταξύ άλλων, ρητά ορίζεται ότι η μεταφορά δεν καταλύει την σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ούτε μεταβάλλει την νομική φύση της σχέσης αυτής ή τη σχέση ασφάλισης, με τις οποίες υπηρετούσε ο μεταφερόμενος υπάλληλος στο φορέα προέλευσης. Συνεπώς, η μεταφορά της Ε.Π. στον Ο.Γ.Α., κατά τις ανωτέρω διατάξεις, δεν επέφερε την ένταξη αυτής στο προσωπικό του Οργανισμού, το οποίο διέπεται από τις διατάξεις του Ιδρυτικού του Ο.Γ.Α. Ν.4169/1961 (άρθρο 16 παρ. 2) και του Κανονισμού Προσωπικού του Ο.Γ.Α., αλλά απετέλεσε διακεκριμένη κατηγορία προσωπικού με σχέση εργασίας ΙΔΑΧ, που διέπεται από τις διατάξεις του Π.Δ.410/1988. Τέλος, κατά την ίδια γνώμη, η οφειλόμενη στην ανωτέρω Ε.Π. αποζημίωση από τον Ο.Γ.Α., κατά το άρθρο 55

του Π.Δ.410/1988, πρέπει να υπολογισθεί μέχρι την 30.6.2011, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 1 και 4 του άρθρου 47 του ν. 3996/2011, διότι από 1.7.2011 και εφεξής, αυτή εντάχθηκε (αν δεν εντάχθηκε έπρεπε να ενταχθεί) στο Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων.

Περαιτέρω και δεδομένου ότι στο έγγραφο του ερωτήματος γίνεται αναφορά στην προβλεπόμενη στη διάταξη του άρθρου του άρθρου 42 του Κανονισμού καταστάσεως διοικητικού προσωπικού του Ο.Γ.Α. αποζημίωση, αν και χωρίς να τίθεται σχετικό ερώτημα, επισημαίνεται ότι η Ε.Π. δεν δικαιούται να λάβει την προβλεπόμενη στη διάταξη του άρθρου 42 του Κανονισμού καταστάσεως διοικητικού προσωπικού του Ο.Γ.Α. αποζημίωση, αφού δεν περιλαμβάνεται στις δύο κατηγορίες των δικαιούμενων την εν λόγω αποζημίωση, ήτοι στους υπαλλήλους, που έχουν, εξ αρχής, προσληφθεί στον Ο.Γ.Α. και αποχωρούν ή απολύονται από αυτόν και στους μεταταγέντες υπαλλήλους στον Ο.Γ.Α., δυνάμει της διατάξεως της παρ.1 του άρθρου 10 του Ν.Δ.4435/1966(Γνμδ Ν.Σ.Κ. 509, 510/2012), μη εφαρμοστέας εν προκειμένω.

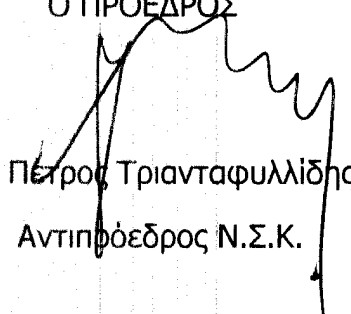
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

V. Κατόπιν των ανωτέρω, επί του τεθέντος ερωτήματος το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους(Τμήμα: ΣΤ') γνωμοδοτεί, ομόφωνα, ότι η Ε.Π. δικαιούται να λάβει από τον Ο.Γ.Α. αποζημίωση, κατά τη διάταξη του άρθρου 49 του Ν.993/1979(και ήδη 55 του Π.Δ.410/1988).

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

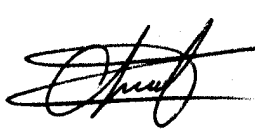
Αθήνα 31/10/2014

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Πέτρος Τριανταφυλλίδης
Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Κατερίνη Κανελλοπούλου
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.